

Kontakty na odborné lektory a pracovníky muzea,
na které je možné se obracet se svými dotazy
a konzultacemi i po ukončení projektu:

Mgr. Tomáš Cidlina

Historik Vlastivědného muzea a galerie v České Lípě
Mobil: 777 165 124
E-mail: cidlina@muzeumcl.cz

Ing. Tereza Kaiserová

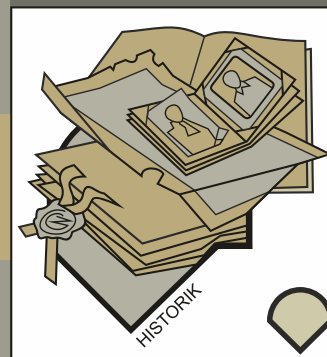
Koordinátorka Ekoporadny ORSEJ
Mobil: 774 825 089
E-mail: kaiserova@muzeumcl.cz

Více informací najdete na:
www.muzeumcl.cz

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Dílejší informace pro tento vzdělávací materiál byly použity z internetového zdroje Wikipedie, otevřená encyklopedie, z encyklopedie profesí www.jobs.cz/poradna/profese/; <http://www.infoabsolvent.cz>; <http://www.stredniskoly.cz>.
Užité fotografie byly poskytnuty z osobních archivů lektorů, z archivu VMG, GP a uveřejněny se souhlasem jejich autorů.
Originální snímky z Wikipedie byly použity po jejich grafické a výtvarné úpravě

HISTORIK

Historik

Odborný historik je vysokoškolsky kvalifikovaný pracovník, který studuje témata z minulosti, bádá nad nimi a vyhledává k nim nové souvislosti v písemných pramenech. Výsledky svých výzkumů historici prezentují v odborných publikacích, pro veřejnost pořádají výstavy a přednášky. Při vysvětlování jednotlivých událostí z minulosti si musí historik zachovat náležitý odstup a svůj výklad vést co nejobektivněji, aniž by se v něm odrážela zaujatost a osobní hodnocení.

Historie

Historie je jednou ze společenských věd. Jejím ústředním bodem je zájem o člověka a o dějiny lidské společnosti. Za historii lze považovat vše, co se odehrálo od právě skončeného okamžiku. Historik v uplynulých událostech hledá souvislosti, zasazuje je do kontextu a minulé děje zprostředkovává co nejobektivněji veřejnosti.

Zeměpisné rozdělení historie: **Časové rozdělení historie:**

Historie světová

Pravěk

Historie národní

Starověk

Historie regionální

Středověk

Mikrohistorie

Novověk

Moderní dějiny

Potřebné vzdělání:

Obor historie lze studovat na filosofických fakultách, méně specializovaně též na fakultách zabývajících se šířeji humanitními a sociálními vědami. Školské pojetí historie, respektive dějepisu zprostředkovávají pedagogické fakulty.

Profil a uplatnění absolventa:

Absolventi oboru historie mohou nalézt uplatnění ponejvíce ve vědeckých a vzdělávacích institucích. Těmi jsou různé stupně škol až po odborné působení na vysokoškolských katedrách a ústavech historie. Nejlepší historici nacházejí uplatnění v ústavech Akademie věd České republiky. Dále historici působí v muzeích, občanských sdruženích, památkových ústavech a odborech památkové péče. Zřídka se historik dokáže prosadit i na volné noze. Samostatně může historik pracovat na grantech, vydávání odborných i populárních publikací.

Pracovní činnosti:

Expertní a vědecko-badatelská činnost v oboru, zajišťování archivního materiálu pro muzejní sbírky, dokumentace památek, digitalizace sbírkového materiálu, vedení kronikářské agendy, odborné publikace a přednášková a výstavní činnost, komunikace s odborníky jiných specializací, veřejností a mediální sférou.

Metody výzkumu a základní pomůcky:

Ke studiu historie je používáno mnoho metod, které se dále rozvíjejí a vzájemně doplňují. Každá doba přináší specifické pojetí dané problematiky. Postupy historikovy práce se ale tolik nemění. Jednotlivé historikovy úkoly lze rozdělit do několika etap.

Heuristika – shromažďuje jednotlivé historické prameny a literaturu, která se k nim vztahuje

Kritika – zjišťuje pravost, hodnověrnost a pravdivost shromážděného materiálu k tématu

Interpretace – vytváření dílčích závěrů na základě studia pramenů a literatury

Syntéza – Přináší ucelené výsledky bádání, které zprostředkovává veřejnosti

Historický pramen:

Základním předmětem historikovy práce je historický pramen. Za historický pramen považujeme veškeré pozůstatky lidské činnosti z minulosti.

Hmotnými prameny se většinou zabývají archeologie nebo dějiny umění. Historie shromažďuje hlavně prameny písemné (nebo podané ústní či obrazovou formou).

Dále se prameny dělí dle provenience na úřední a neúřední.

Písemné prameny jsou shromažďovány v archívech nebo muzejních depozitářích, zde je historik studuje. Stejně tak se může historik vydat za prací i do terénu. Zde mezi jeho základní pomůcky patří fotoaparát, diktafon, scanner apod.

Příbuzné obory a pomocné vědy historické:

Kulturní a sociální antropologie – zkoumá vznik a vývoj lidských kultur
Archeologie – věda studující dějiny lidské společnosti na základě archeologických nálezů

Etnografie a etnologie – studují lidovou architekturu, zvyky, tradice a řemesla

Muzeologie – zabývá se sběratelstvím, ochranou a dokumentací muzejních sbírek

Dějiny umění – předmětem jejich studia jsou umělecké památky minulosti

Religionistika – Studuje a srovnává dějiny a myšlenkový vývoj jednotlivých náboženství

Paleografie – pomocná věda historická zabývající se vývojem písma, číslic a dalších znaků

Chronologie – nauka o měření času

Genealogie – zkoumá vztahy mezi jedinci na základě společného rodového původu

Historická metrologie – nauka o délkových a hmotnostních mírách v minulosti

Diplomatika – zabývá se studiem písemností úřední povahy

Kodikologie – studuje písemnosti a rukopisy neúřední povahy

Sfragistika – nauka o pečetích

Heraldika – zkoumá a shromažďuje poznatky o znacích a erbech

Epigrafika – studuje nápisy na nepaleografických materiálech

Numizmatika – nauka o dějinách platebních prostředků

Historie

Latinské slovo **HISTORIA** je překladem řeckého slova **STORTA**, které označuje to, co se stalo, tedy děje a příběhy, které se odehrály v minulosti